

Lovforslag nr. L 192. Fremsat den 8. februar 2000 af Peter Skaarup (DF),
Kristian Thulesen Dahl (DF) og Pia Kjærsgaard (DF)

Forslag

til

Lov om afholdelse af vejledende folkeafstemning om, hvorvidt Danmark skal udvikle sig til et multietnisk samfund

§ 1. Der afholdes en vejledende folkeafstemning torsdag den 16. november 2000 om Danmarks udlændingepolitik.

Stk. 2. Ved folkeafstemningen stemmes der »ja« eller »nej« til følgende spørgsmål:

Skal Danmark udvikle sig til et multietnisk samfund?

§ 2. Berettiget til at deltage i afstemningen er enhver, der på afstemningsdagen opfylder betingelserne for valgret til Folketinget, og som er optaget på de valglister, der er omtalt i stk. 2.

Stk. 2. Det påhviler kommunalbestyrelsen at udarbejde en valgliste over kommunens vælgere

og at udsende valgkort efter reglerne i kapitel 4 i lov om valg til Folketinget.

Stk. 3. Bekendtgørelsen om afstemningen sker i overensstemmelse med reglerne i § 21 i lov om valg til Folketinget.

§ 3. Bestemmelserne i §§ 97-103 og §§ 105-107 i lov om valg til Folketinget finder tilsvarende anvendelse ved folkeafstemningen.

§ 4. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er en delvis genfremsættelse af lovforslag nr. L 58, folketingsåret 1997-98, 1. samling (se Folketingstidende 1997-98, 1. samling, forhandlingerne side 2855 og tillæg A side 1473 og 1475). Temaet for lovforslaget er det samme som i lovforslag nr. L 58. Ordlyden af spørgsmålet til den vejledende folkeafstemning er dog ændret til: Skal Danmark udvikle sig til et multietnisk samfund? I lovforslag nr. L 58 havde spørgsmålet følgende ordlyd: Skal Danmark omdannes til et multietnisk samfund?

Bemærkningerne til lovforslaget er nye.

Hensigten med lovforslaget er at inddrage befolkningen i den fremtidige udlændingepolitik, da meget – efter forslagsstillernes opfattelse – tyder på, at der er en overordentlig stor forskel på den politik, der føres fra Christiansborg, og den politik, den danske befolkning ønsker med hensyn til indvandrere og flygtninge.

Den danske befolkning har aldrig haft mulighed for at tage direkte stilling til udlændingepolitikken, og det har medført et ikke ubetydeligt demokratisk underskud. Det er derfor forslagsstillernes ønske ved hjælp af en folkeafstemning at efterprøve, om der er en overensstemmelse mellem befolkningen og politikerne på dette vigtige område.

Danmark har i århundreder haft en relativt homogen befolkning med en meget lille indvandring til landet. Den danske befolkning er hverken historisk eller kulturelt vant til en massiv indvandring til landet i lighed med den indvandring, der sker i disse årtier, og som er stærkt på vej til at omdanne Danmark til et multietnisk samfund.

Resultatet af den hidtil førte udlændingepolitik er de seneste år blevet afsløret mere og mere for befolkningen. Der er lykkeligvis sket en holdningsændring til flygtninge- og indvandrerproblematikken hos flere af meningsdannerne, og det kan åbne for en mere fordomsfri debat. Debatten har ellers hidtil været præget af mange tabuer og politisk korrekthed, der ikke tillod skeptikere at fremføre deres synspunkter uden at risikere at blive affejet som racister eller fremmedfjendiske.

Forslagsstillerne ønsker at få en folkeafstemning, der kan vise, om den førte udlændingepolitik er i overensstemmelse med befolkningens ønsker med hensyn til udviklingen af Danmark eller ej. Folkestyret bliver langsomt undergravet, hvis befolkningen ikke bliver hørt i vitale spørgsmål, og hvis det viser sig, at den førte politik er helt ude af trit med befolkningens ønsker.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at der må være god tid til debat og oplysning om udlændingeproblematikken forud for afstemningen. Der må være tid til mindst 6 måneders debat, og det er tanken, at partierne iværksætter en intensiv oplysningskampagne, der kan sikre, at den enkelte borger afgiver sin stemme ud fra faktuelle oplysninger og kendskab til, hvad de politiske partier vil bruge folkeafstemningens resultat til. Partierne må ligeledes redegøre for deres holdning til, om Danmark skal fortsætte udviklingen henimod et multietnisk samfund.

Dansk Folkepartis egen undersøgelse af udlændingegudgifterne fra september 1997, der dokumenterede en årlig bruttoudgift på 29,8 mia. kr., understøttes godt af Økonomiministeriets opgørelse fra december samme år, der angiver bruttoudgifterne på området til 29,1 mia. kr. Der er tale om enorme beløb, og befolkningen har derfor et oplagt krav på at være medbestemmende om flygtninge- og indvandrerpolitikken. Økonomien i indvandringsproblematikken må naturligvis være et vigtigt emne i debatten, men er ikke afgørende for Dansk Folkeparti. Det centrale for Dansk Folkeparti er at bevare Danmark som et homogent samfund baseret på et kristent værdigrundlag.

Danmark som et problemfyldt samfund

Danmark er med hastige skridt på vej mod at blive et multiproblemfyldt, multietnisk, multikulturelt og multikriminelt samfund. Og ikke nok med, at flere bydele i storbyerne og flere kommuner allerede er multietniske; befolkningsudviklingen tager også en retning, der betyder, at indvandrerne er stærkt på vej til at få flertal i befolkningstætte kommuner, og det i lø-

bet af få år. Danskerne er hurtigt på vej til at komme i mindretal i deres eget land.

Der er efter forslagsstillernes opfattelse tre hovedårsager til, at udlændingenes andel af befolkningen stiger hastigt:

- Flygtninge fortsætter med at komme til Danmark. I perioden 1990 til 1998 er der meddelt opholdstilladelse til 56.877 personer i asylsager.
- Familiesammenføringerne er stigende. I perioden 1990 til 1998 er der meddelt familiesammenføring til 68.032 personer.
- Fødselsintensiteten er markant større for kvinder med udenlandsk baggrund end for danske kvinder. I 1997 var den 1,7 i gennemsnit for alle danske kvinder, mens den for udenlandske statsborgere var 2,7 i gennemsnit. For 1998 viser tallene, at på landsplan blev 10,7 pct. af alle nyfødte børn i Danmark født af kvinder, der var udenlandske statsborgere.

I 1980 var der 152.958 udlændinge i Danmark fordelt med 90.350 fra Norden, EU og Nordamerika og 62.599 fra den tredje verden. Pr. 1. januar 1999 var der 413.873 personer med udenlandsk baggrund i Danmark fordelt med 102.063 fra Norden, EU og Nordamerika, næsten uændret, mens gruppen af personer fra den tredje verden var steget til 261.359, i alt godt en firedobling af gruppen af personer fra den tredje verden. Dertil kan lægges 50.451 andre personer, som er født i blandede ægteskaber, og adoptivbørn. Andelen af befolkningen med udenlandsk baggrund udgjorde 1. januar 1999 7,7 pct. af den samlede befolkning.

I august 1999 kunne Jyllands-Posten på baggrund af tal fra Danmarks Statistik og Danmarks førende og internationalt anerkendte forsker i befolkningsudvikling, P. C. Mathiessen, oplyse, at den aktuelle indvandring er ved at ændre Danmark for altid. Prognoser viste, at der om 20 år vil bo næsten en halv million indvandrere og efterkommere fra lande som Tyrkiet, Somalia og Libanon af Danmarks til den tid 762.000 indvandrere og efterkommere, svarende til 14 pct. af den samlede befolkning i Danmark.

»Jeg mener ikke, at danskerne har fået sandheden at vide. Den nuværende indvandring er uden historisk sidestykke. Den får nogle konsekvenser, som ingen rigtigt vil diskutere, men som rammer midt ned i den danske befolknings kultur, religion og levevis. Det, man i realiteten har ladet ske, er en omfattende ændring af den danske nation«, sagde P. C. Mathiessen til Jyllands-Posten den 29. august 1999 og fortsatte bl.a.: »Muslimerne vil givetvis kræve respekt for deres religion, traditioner og skikke jo større antal, de bliver – og det kan støde sammen med dansk kultur i

alt fra børneopdragelse i vuggestuer til pædagogik i skolerne og adfærd på arbejdspladsen.«

I december 1999 kunne Jyllands-Posten på baggrund af tal fra Danmarks Statistik oplyse, at befolkningsudviklingen i Københavnsområdet i løbet af få årtier vil blive ændret dramatisk, så indvandrere og deres efterkommere vil komme til at udgøre flertallet. Det vurderede lektor i demografi fra Økonomisk Institut ved Københavns Universitet Hans Oluf Hansen på baggrund af nye fødselstal fra Danmarks Statistik. Fødselstallene viste, at 32,9 procent af de nyfødte børn i Brøndby Kommune, at 29,1 procent i Albertslund Kommune, at 26,1 procent i Ishøj Kommune, at 23,2 procent i Københavns Kommune, at 23,0 procent i Høje-Taastrup Kommune, at 20,0 procent i Herlev Kommune, at 18,6 procent i Karlebo Kommune, at 18,6 procent i Farum Kommune, at 17,9 procent i Slagelse Kommune, og at 17,2 procent af nyfødte børn i Hvidovre Kommune havde en mor, der var udenlandsk statsborger. Det kan hertil bemærkes, at Danmarks Statistik ikke har opgjort fødselstallene for indvandrere og efterkommere, som har fået dansk statsborgerskab. Alene i perioden 1990 til 1998 har 52.676 fået dansk statsborgerskab. I 1999 fik 13.843 dansk statsborgerskab.

Lektor Hans Oluf Hansen sagde til Jyllands-Posten den 19. december 1999: »Hvis den nuværende udvikling fortsætter, er det kun et spørgsmål om tid, før indvandrere og deres efterkommere bliver en majoritet i disse kommuner. For Brøndbys, Albertslunds og Ishøjs vedkommende vil det sandsynligvis ske i løbet af få årtier, mens det kan tage lidt længere tid i København.«

Det er forslagsstillerens ønske at inddrage befolkningen i spørgsmålet om, i hvilken retning den fremtidige udlændingepolitik i Danmark skal løbe, og det skal efter forslagsstillernes opfattelse ske ved, at befolkningen gennem en folkeafstemning gives mulighed for at tage stilling til spørgsmålet: »Skal Danmark udvikle sig til et multietnisk samfund?«, og hvortil der skal stemmes enten »ja« eller »nej«.

Forslagsstillerne ønsker bestemt, at befolkningsudviklingen i Danmark udvikler sig homogent, og at den nuværende situation i Danmark skal ændres gennem de initiativer, der er nævnt under afsnittet Hvis resultatet af folkeafstemningen bliver et »nej«.

Hvis resultatet af folkeafstemningen bliver et »ja«

Hvis resultatet af folkeafstemningen bliver flest stemmer for et »ja«, betyder det efter forslagsstillernes opfattelse, at Folketinget fortsætter med at regulere udlændingepolitikken efter det i Folketinget til en-

hver tid værende flertal. Dansk Folkeparti vil fortsat arbejde for følgende lovændringer: Enhver form for modersmålsundervisning ophæves, og der skal ikke indrømmes særregler for personer med anden religionsbaggrund end kristendommen. Religiøse slagtemetoder forbydes. Omskæring forbydes og straffes hårdt. Integrationsydelsen genindføres. Sluttelig ønsker forslagsstillerne, at stemmeret ved valg til kommuner og amter alene haves af personer med dansk statsborgerskab.

Hvis resultatet af folkeafstemningen bliver et »nej«

Hvis resultatet af folkeafstemningen bliver flest stemmer for et »nej«, betyder det efter forslagsstillerne opfattelse, at Folketinget tilpasser dansk udlændingepolitik i overensstemmelse med nedenstående intentioner.

Danmark skal alene give asyl til flygtninge, der er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951. Forslagsstillerne anerkender imidlertid Danmarks frivillige aftale med FN om at give opholdstilladelse til omkring 500 flygtninge hvert år som følge af det frivillige internationale samarbejde om fordelingen af verdens flygtninge. De facto-flygtninge-begrebet udgår af dansk udlændingelovgivning.

Det må være et ufravigeligt princip i dansk flygtningepolitik, at flygtningen vedvarende har for øje at skulle vende tilbage til sit oprindelsesland, når forholdene igen er til det. Flygtninge må ikke gøres til indvandrere, og derfor skal der ikke iværksættes nogen integrationsindsats over for flygtninge.

Retskravet på familiesammenføring skal ophæves, og alle ansøgninger skal fremover behandles og vurderes individuelt og skal kun imødekommes, når forsørgerkrav og andre krav, der til enhver tid måtte blive stillet, er opfyldt.

Herudover ønsker forslagsstillerne, at der aktivt skal ske en tilskyndelse til, at personer, der gennem de seneste år har opnået opholdstilladelse eller er familiesammenført hertil, gennem repatriering tilbagerejser til oprindelseslandet eller udrejser til et andet land.

Den historiske indvandring til Danmark

Danmark har i århundreder haft en relativt homogen befolkning med en helt ubetydelig indvandring til landet, men de seneste årtiers indvandring har skabt et problemfyldt, multiethnisk og multikulturelt samfund.

Tidligere indvandring til Danmark har været præget af tre væsentlige faktorer: For det første kom indvandrerne i begrænset antal, for det andet var de europæere, og for det tredje tilhørte de den kristne kultur.

I begyndelsen af 1500-tallet kom på Christian II's foranledning nogle få hundrede hollændere til Danmark for at opdyrke Amager.

I slutningen af 1600-tallet kom en gruppe forfulgte huguenotter fra Frankrig, som religiøst set var protestanter. Det drejede sig om et begrænset antal.

I perioden 1600 til 1800 var der en vis indvandring af tyskere. Antallet var beskedent og kom hovedsagelig fra Holsten og Slesvig, der dengang var en del af det danske rige.

I slutningen af 1800-tallet kom en vis indvandring, et par tusinde om året, af svenskere, fordi industrialiseringen kom senere i Sverige.

Fra 1892 og frem kom 10.000-20.000 polske roearbejdere, mest piger, for at arbejde på roemarkerne på Lolland og Falster.

Omkring århundredeskiftet kom en mindre gruppe russiske jøder på baggrund af progromerne i Rusland og i 1930'erne en mindre gruppe af tyske jøder.

I 1956 kom en gruppe flygtninge fra Ungarn.

Danmark har indtil slutningen af 1960'erne været et af de mest homogene lande i Europa, men i de seneste 30 år er befolkningssammensætningen skiftet til et multiproblemfyldt, multiethnisk, multikulturelt og multikriminelt samfund af betydelige dimensioner. Pr. 1. januar 1999 opholdt der sig 413.873 personer med udenlandsk baggrund i Danmark, tallet er opgjort siden indvandrerstopet i 1973.

Fordelene ved folkeafstemninger

Forslagsstillerne er tilhængere af direkte demokrati gennem folkeafstemninger. Forslagsstillerne har den opfattelse, at folkeafstemninger engagerer befolkningen, øger befolkningens indsigt i det emne, der holdes afstemning om, gør befolkningen mere ansvarlig og styrker graden af deltagerdemokrati. Der har gennem 1990'erne været afholdt folkeafstemning om så vigtige og svært forståelige emner som Danmarks deltagelse i og tilknytning til Den Europæiske Union.

Det er på baggrund af ovenstående, at forslagsstillerne mener, at der er behov for en folkeafstemning om Danmarks fremtidige udlændingepolitik, og indstiller forslaget til vedtagelse.

Skriftlig fremsættelse

Peter Skaarup (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om afholdelse af vejledende folkeafstemning om Danmark skal udvikle sig til et multietnisk samfund.

(Lovforslag nr. L 192).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.